

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
reillető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Bánffy a választási törvényről.

Pécs, 1896. december hó 16

Az ádáz választási harcból kikerült csekély ellenzék nem hangoztathatja eléggé a mostani képviselőháznak törvénytelen-ségét, ezt a „ceterum censeo“-t dörögje a fülébe folytonosan annak a többségnek, a melyet a legféltelenebb hatalmi eszközökkel felülről ültettek a nép nyakába, mert nincs vakmerőbb hazugság a világon, mint azt állítani, hogy Bánffy parlamentje az ország népet képviseli, mikor az igazi népakaratot hatalmi erőszakkal, pénzrel, ármánnyal, fenyegetéssel és ámitással annyira meghamisították, hogy ilyen eszközökkel — mint Horánszky Nándor tegnap beszédében találóan mondotta — egy lovas rendőr is megcsinálhatta volna a többséget.

A mi hazugságon épült fel, az nem lehet törvényes, mert a törvény parancsa szerint a parlamentbe a nép szabad akaratának és nem a kormány parancsának kell a képviselőket küldeni.

Ezen az ítéletünkön mitsem változtathatnak azok a kormánypárti rekriminációk, a melyek az ellenzék támadásaira azzal vágnak vissza, hogy hiszen ti is vesztettetek, ti is erőszakoskodtatok, ti is ámitottatok. Hát becsületes ember lesz a tolvaj, meg a csaló azért, hogy más is lop és csal? Hiszen az ilyen védelmi rendszerrel a többség maga dokumentálja, mennyire igazuk van azoknak, akik kétségbe-

vonják ennek a képviselőháznak a képviselői jogosultságát, mert ezzel a mellett, hogy beismerik az ellenzék vádjainak igazságát, ugyanezeket kiterjesztik az ellenzékre is s azzal iparkodnak a képviselőháznak mesterséges elnöki támogatásra szoruló tekintélyét az ország előtt helyreállítani, hogy ime valamennyien egy huron pendülünk!

De hát szükségben minden védelmi eszköz jó és mivel magukat a választási visszaélések súlyos vádjai alól tisztázni nem képesek, lerántják magukhoz a sárba azokat is, akiknek azokra a visszaélésekre rámutatni kötelességük. És ha ezzel végkép tönkre is teszik a parlament erkölcsi alapját, elérnek vele annyit, hogy lassankint becsempészik a köztudatba azt a gyalázatos felfogást, amely a politikai küzdelemben nem ismer megvetendő fegyvereket, ha ilyenekkel a küzdő felek mindegyike él.

Ennek a nézetnek a terjedése csak a kormánypárt malmára hajtja a vizet, mert ha a politikában a visszaéléseket szentesíti a köztudat azért, mivel az ellenfél is hibában leledzik, mindig a kormány kerül felül a küzdelemben. Hiszen az ellenzéknek a legtávolabbról sem állnak rendelkezésére a választások meghamisítására szolgáló eszközök olyan mértékben, mint a hatalom birtokosainak. Pénz, hatalmi befolyás, magánérdekek dédelgetése mondhatni kizárólag a kormány táborába kergetik a választókat, mert pénze az ellenzéknek hasonlíthatatlanul kevesebb van, mint a

mennyit a kormány választási célra összeharászhat képes, a tetszés szerint dirigálható hivatalnok-sereghez hasonló segélycsapatok is teljesen hiányoznak s az önző magánérdekek is hasztalan keresnének kielégítést az ellenzéken, hisz ennek nincs módjában címet, rangot, zsiros hivatalokat és még zsirosabb vállalatokat juttatni azoknak, kik szavazatukat és befolyásukat ilyen dolgok fejében áruba bocsátani hajlandók.

De nem mentheti a választási visszaéléseket az, hogy minden párt elköveti, azért sem, mert hiszen az ilyen politikai küzdelem valóságos rablóhadjárat, a melyben mindig a nép politikai jogai esnek áldozatul s vajmi keveset változtat a dolgon az, hogy melyik párt érdekében raboltuk el azokat a jogokat.

Minden visszaélést, akár a kormánypárt, akár az ellenzék követte is el azokat, teljes súlyával a többséget terheli a felelőség, mert egyedül a többségnek áll módjában és így kötelességében a visszaéléseket megakadályozni, vagy ha elkövetettek, megtorolni. Megakadályozni jó és igazságos választási törvény megalkotásával s ennek lelkiismeretes végrehajtásával; megtorolni pártatlan bíraskodás behozatalával.

De éppen azért, mert a többségnek minden ereje a visszaélésekben gyökerezik, az nem is gondol azok kiirtására, hanem eleget vél tenni feladatának, amikor a visszaéléseket mentetgetni iparkodik. Ennek

„Pécsi Figyelő“ tárcája.

Petike cigarettára gyujt.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

I.

Egyszer egy csipetnyi kis barátom volt, mindössze hat-tíz éves és a negyedik elemi osztályt járta. Benfentes volt mint valami helyes szőrű kis cica a szobámba. Nyáron matróz-rubában járt és harisnyában, télen könyökgig gallér köpenyege volt és lakcsizmája. Telt kreol-orca, tompa kis orr, élénk, okos szem és homlok, vastag, fekete pillák és szegszinű, gyűrűs haj.

Ő volt a könyvtárnokom. Gonddal porolta a könyves állványt, az őzlábu késsel ügyesen fölragta a friss könyveket, alkudott a könyvkötővel és zsémbelt vele, mikor a bekötéssel késedelmeskedett. Vízont nem mulasztotta el emlékembe fölfrissíteni:

— Kérem az Arany Jánost (vagy ezt vagy azt) még nem fizettük ki.

Mindezek fejében sikerrel járt az ilyféle kérelme:

— Kérem, szabad a képeskönyvet nézegetni?

A fölcsukott képes könyv levelezése közben akadt kérdező valójára. Teszem azt: — Melyik nagyobb: a császár e vagy a király?

— Mindkettő egyforma nagy ur — volt a válaszom.

— De miért császár az egyik és miért király a másik akkor hát?

— Azt bizony legjobb lesz fiu, ha egyenest tőlük kérdezed meg.

Ha cigarettára gyujtottam, a lapforgatás zörejét csönd váltotta föl. A fiu szeméi sóvár vágyakozásban csillogtak. Majd elnyelt velök: a mint a gyufa lángra lobbant a cigarettára vége piros tüzes lett s a bodros kék füstöt eresztgettem. Egyszer rajta kaptam, hogy az eldobott cigarettára véggel ajkai közt füstölt.

A Petikét bevádoltam ezért az édes anyjánál. Be én, könyörtelenül. Mire könyörtelenül megverték.

S tényleg Petike a képeskönyv mellől bizalmasan bevállotta nekem:

— Legeslegjobban szeretném ezen a világon, ha egyszer egy egész cigarettára gyujthatnék . . .

— Te tacsó!

— És — de még annál is jobban szeretném, ha egyszer egy hegedűt kaphatnék!

II.

Egy téli este, a piros itató papírt a lámpánál fényes cimírásra nyomva, így szóltam mellettem a Petikének:

— Nesze ez a levél, szógám, és itt van öt krajcár. Lódulj a postára szaporán. Levélbolyeget vész, ráragasztod, aztán beleejted akármelyik végén a vörös levélgyűjtő szekrénybe.

— Értem, — szolt a gyerek galléros köpönyegét magára öltve. Az ablak alatt hallottam, a mint a fagyott földre szállingó hóban tova csuszkorált.

Petike a piacra kiérve, a világított bolt. kirakatok előtt egy kicsit elbámészkodott Néste azokat más is. Legfőképen az egyik boltablakban azt a bábut, azt a kinait (vagy nem tudom én, micsoda nemzetiségit, mert a nacionáléja felül információm nincsen), amely törökösen keresztbe rakott lábbal, valami táliból gombócot vacsorálgatott. Mohó étvágya volt a kis töröknek s a gyerek nem győzött bámulni rajta: hova fér el benne a tömérdek gombóc.

Petike jóízűn megmosolyogta a mohó emberkét, de csakhamar eszébe jutott a levél, hogy jó lesz a levéllel most már a postára sietni.

a többségnek kisebb gondja is nagyobb annál, hogysem a választási törvény szabadelvű revízióját s a képviselőválasztások feletti kuriai bíraskodást komolyan munkába venné; hisz ezzel a halálos ítéletét írná alá.

A képviselőház pénzügyi bizottságának hétfői ülésében Justh Gyula kérdést intézett a kormányhoz, hogy szándékozik-e a jelen országgyűlésnek előterjesztést tenni a választási törvénynek a választói jog kiterjesztésével való revíziója és a kuriai bíraskodás behozatala iránt, mire Bánffy kijelentette, hogy a kormány elismeri a választási törvény több irányban való módosításának szükségét, de kötelező ígéretet nem tehet ez idő szerint az iránt, hogy mikor és mely elvek szerint fog ez ügyben a Háznak előterjesztést tenni. Ami a kuriai bíraskodást illeti, a tapasztalatok után nem látja a kormány helyenként, hogy a kérdéses törvényjavaslatra visszatérjen.

A szabadelvű Bánffy tehát még azt sem tudja, hogy a választási törvénynek általa is szükségesnek elismert revíziója mely elvek szerint történjék, pedig az lehetetlen, hogy valaki — legyen az még oly korlátolt felfogású — ha már felismeri valaminek a helytelen voltát, tisztában ne legyen vele, hogy miért helytelen az. Ha pedig ezt tudja, akkor tudnia kell azt is, hogy mely irányban, tehát mely elvek szerint történjék annak helyesbitése.

Nem az a baj tehát, hogy Bánffy ne tudná, mik egy jó választási törvény feltételei, hanem az, hogy létező törvény helytelenségei biztosítják az ő uralmát s így azok orvoslását nemcsak fölöslegesnek, de magára nézve egyenesen károsnak is itéli.

Ebből a szempontból tekintve a dolgot, mely halálával tartozunk a gondviselésnek, hogy Bánffy nem tartja szükségesnek a választási törvény revízióját napirendre tűzni, mert a milyenek Bánffy szabadelvűségét ismerjük, ő képes lenne olyan javaslatot előterjeszteni, amely egy csapással megszüntetne minden választási visszaélést

a kormány részéről, még pedig oly módon, hogy törvényes szabályokká emelné mindazokat a galád eszközöket, a melyeket a köztudat ma még visszaéléseknek bélyegez.

Ami a kuriai bíraskodást illeti, ezt Bánffy ugyan a múlt országgyűlés vége felé szükségesnek ítélte, mert tudta, hogy törvénynyé úgy sem lesz, most azonban már olyan tapasztalatai vannak, a melyek arra intik, hogy azt a javaslatot valahogy újra elő ne terjessze. Ugyan mit is szólna hozzá a kuria, ha legutóbbi választási hadjárat után neki kellene ítélnie a kormánypárt panaszai felett?

Nem szokta meg ez a magas bíróság, hogy előtte a bűnösök lépjenek fel vádlókként. — Maradjon meg inkább minden a réginel, a hol a megrabolt nem mer segítségért kiáltani, nehogy a rablók még agyon is üssék.

H i r e k.

Pécs, 1896. december hó 16.

Mi az igazságos?

Valaki a minapában
Beszélvén az országban
A közösgyes kvótáról,
Vakmerőn az igazságról
Nyilatkozott s fejtegette,
Hogy im a magyar nemzetre
Csóttul hullván az áldás most, —
A kvóta nem igazságos.

A magyar már oly sokra ment,
Hogy a régi harminc percent
A szegény osztrákkal szembe'
Embernyusás számba menne;
Adjunk neki tehát többet
S nemcsak pénzt, de vért és földet, —
Hisz jólétünk általános . . .
S ez léssen az igazságos!

S a ki mindezt elmondotta,
Torkát nem is fojtogatta
Szégyenérzet; beszélt szépen
S isten engem úgy segítjen,
Száz orvos se tudná már ma,
Hogy mi szállott az agyára:
Miért az olyan homályos
S mi benne az igazságos?!

— Tessék adni cigarettát, — mondta és kitette az asztalra az öt krajcárt, mit a levélre adtam neki.

A halvány kisasszony két szál papiroszivat adott neki.

— Egy krajcár, kis legény, marad még, — szólt nyájasan. Talán gyufát is adjak . . .

— Kérek gyufát is, — s remegő ujjakkal a szivart zsebébe csuszította s utána a gyufaskatulyát a rá pingált éber kakassal.

III.

A kéj a gyújtószáznak dörzsöléséből, a cigarettának sercenéséből, a füstnek ömléséből a sötét gangon estenden nagy lehetett. Petike köhögött, pökködött, nagyokat nyelt s kicsit el is kábult míg a cigarettának vége lön.

A levél azonban a postaszekrény helyett a zsebében rekedt.

— Mit csináljon már most a levéllel? Öt krajcár kéne csak. Akkor még a postára adhatná. De hol vegyen öt krajcárt? Az édes anyjától kérjen? Mire? ez azt kérdezi. És ha grifire köll, vagy a hogyan mondják: palavesszőre vagy irkára köll, vagy erre, vagy arra: hát az édesanyja, ha pénzt ad, a palavesszőt, az irkát mindjárt látni is akarja.

Szava pirulásra készlet
S forralója less a vérnek;
Méltó harag és gyalázat,
A mi a lélekre támad:
Régi világ labanc serge,
Ilyen dolgot ő se tenne
S nem tessnek a renegátok . . .
Mi hát itt az igazságos?!

Igy megfordult lám a kocka:
Virradtunk csufos napokra
És a magyar országházba'
Egy renegát magyarázza,
Hogy ha — népem — reád raknak
Oly terhet, mely roskadoztat
S kormányod Bécsnek feláldoz:
Ez léssen az igazságos!?

S a hol ilyenkép beszélnek,
Ottan képviselnek téged
Magyar nemzet s ottan rakják
Le jövődnök létalapját;
Ott határoznak te rólad,
Nyakadba adót ott rónak
Ott védik az igazságod . . .
S ez te néked igazságos?!

A hol ilyen szavak kélnek,
Nem száll oda átkod néked?!
S hol helyeslik e beszédet,
Bizalmod ott van te néked?!
S a hol így vesztetre törnek,
Te életet adsz ily körnek?!
S nyakadra veszed a jármot
S ez neked az igazságos?!

Hogy ha így van: megérdemled;
A mit kerestél, meglettéd . . .
De nem lehet, édes népem,
Nem fajultál így te még el!
Közönyödből fel fog verni
A jövő s nyakadra tenni
Nem hagyod a csufos jármot —
S megvéded az igazságod!

A kik most vesztetre törnek,
Nem szeretik ők e földet,
Melyen kívül nincsen hazád,
A mely éltet s nyugalmat ad:
S ki e földet nem imádja
S az osztráknak átkinálja,
Hogy élje ki, sanyargassa
És a kvótát magasabbra

De a zsebjében se maradhat a levél, mert itt az ünnep és akkor új kabátot ölt s akkor ráakadhatnának még a levetettben.

És Petike ha már egyet lépett a lejtőn még egy másodikat is lépett.

A levelet megsemmisíti.

De mielőtt ezt tette volna, kíváncsian a levelet előbb fölbontotta. Kurta kis levél volt a borítékban. Egészben ennyi:

Édes Pista.

Légy jó és válassz ki cimemre Schundánál egy kis hegedűt. Egy kis barátom van: Petike. Többféle szolgálatot teljesít nekem. Megjutalmazni akarom, stb.

IV.

Mi lelte ezt a gyereket, a Petikét? Fuldokló zokogással nyit be szobámba, markában összegyűrt papir. Elöttem rogy a földre, a kezemet elkapja s a könnye hull arra! Hogy mondja? Soha, soha többet nem cigarettázik? . . .

Petike töredelmesen vallott.

De én engedtem sirni és a könnyeit folyni. Fölülrá még így vigasztaltam:

— Láthatod gyerek, hogy a bünt nyomon a bűnhődés követi. Ebben az esetben az, hogy nem kapsz hegedűt.

Szarvasi Lajos.

A szomazéd bolt üvegajtaja éles zőrejjel csukódott be ép mostan. Egy ur jött ki rajt, fölgyűrt gallérral, égő papirszivar ajkai között. A trafikbolt volt. Petike az ablaküveghez nyomott homlokkal kukucskált be. Egy halvány kisasszony árulta benn a szivart, sötét ruhában, fodros fehér kötényben. Gyűrűs kézzel a szivarskatulyákat rakosgatta.

A bámésszkodó Petikét egy fiu bökte meg.

— Mit csinálsz Petike?

— A postára megyek. És te.

— Ide be. Cigarettáért.

— Kinek?

— Számár, hát magamnak. (Petike tudta, hogy a legénybátyjának viszi.)

A gyerek, markában a cigarettákkal, füttyörészve elindult. És Petike is, de ellenkező irányban és lassan, szinte cammogón. A fejét alákonyította, földnek löggatta. Megmeglökték és a hulló hó rétegekben lepte el a mellét, vállát, a prémes sapkáját. Petike esek iránt érszéketlen volt. Valamiféle harc, ő benne forrongó, teljességgel most az foglalta le.

Egyszerre Petike megfordult. Határozott volt immár a mozdulata. A havat seperte magáról a szivaros bolt előtt, az ajtó két üvegkilincset megnyomta és a trafikba lépett.

Tanácsolja felemelni, —
Ostorral kell azt kiverni
Onnan, a hol most besároz:
S ez lézen az igazságos!

Igric.

Naptrend 1896. december 17-én.

Naptár: csütörtök. dec. 17. — Róm. kath.:
Lázár — Prot.: Lázár. — Görög-kel.: (dec. 5.)
Szabasz, — Zsidó: Tebeth 12. — Nap kél 7 óra 29
percor; nyugszik 3 óra 52 percor. — Hold kél
délután 1 óra 32 percor; nyugszik reggel 5 óra 1
percor.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius hideg; légnyo-
más 751 — Kilátás: a központi meteorológiai inté-
zet jelsége szerint: változó felhőzet, helyenkint
csapadék és fagypont körüli hőmérsékelt várható.

Kongrua-bizottsági ülés a vármegyeházán d. e.
10 órakor.

Színház: „Fatinica.”

— (**A kongrua-bizottság**) ma
folytatta tegnap megkezdett tanácskozásait.
A bizottság ma az abaligeti, bikali, jánosii,
köblényi, mágocsi, mocsoládi, szalatnaki, fe-
kedi, himesházi, nádasdi, olaszi, pécsváradi,
püspöklaki, kéméni és szebényi plébániák
jövendelmi összeírásait vizsgálta felül. A bi-
zottság még holnap és holnapután is ülészik.

— (**Választások.**) F. hó 14-én töl-
tettek be választások útján Mohács városnál
az ujjonnan szervezett állások, mely alka-
lomra 37 választó gyűlt egybe. A segéd-
jegyzői állásra Hergler János 23 szava-
zattal Ugrósy Béla 12 szavazata ellen,
— ketten nem szavaztak — a földadó nyil-
vántartói állásra Ugrósy Béla egyéb
pályázók hiányában egyhangulag választá-
tott meg.

— (**Jótekonyság.**) A barcsi jótekon-
nyegylet, mint lapunkat értesítik, úgy mint
minden évben, az idén sem feledkezett meg
a szegénysorsú iskolásgyermekéről és har-
minc gyermeket látott el a télre ruhanemű-
ekkel. Husz fiu és 10 leányka részesült az
idén ezen áldásban, kiknek szülői nincsenek
abban az anyagi helyzetben, hogy gyerme-
keiknek meleg ruhát beszerezhessenek. Vasár-
nap, e hó 13-án, állított be a cipész az iskola
helyiségbe, magával hozva 30 pár kisebb-
nagyobb csizmát, vele jött a szabó husz
nadrággal és husz jó meleg téli kabáttal, a
szabóné 10 szoknyáccákkal és kabáttal és
hogyan az öltözék teljes legyen, a kalapos is
elhozta a 20 sapkát és a kereskedő a 10
kendőt. No hisz volt is öröm a kicsinyek
között, mindenik előbb akart a magáéhoz
jutni. A tanító azonban csak egy szép, a
gyermekes intezett rövid beszéd kíséreté-
ben juttatta kinek-kinek birtokába a kiosz-
tandó tárgyakat, beszélve a gyermekeknek
a haladatosság magasztos eszméjéről és őket
szorgalomra intve. Élvezet volt látni iskola
után azokat az örömtől sugárszó gyermekar-
cokat, amint büszkén szemlélték új ruhása-
tukat. Vajha minél többen sorakoznának ne-
messzivü hölgyeink közül a jótekonnyegylet
szászajaja alá, hogy így még jobban enyhítes-
senek szűkölködő embertársaink sorsán. Isten
áldása legyen továbbra is működésükön.

— (**Himen táblája.**) A pécsvárosi
anyakönyvi hivatal házassulandók kihirdetési
tábláján mai nap a következő új jegyespá-
rok nevei olvashatók:

Kis Mihály Ferenc, ev. ref., Hedrahely
— Kis Julianna, ev. ref., Besenyő;

Buzády Ignác rk., Pécs — Niederrei-
ter Róza Gizella, rk., Pécs;

Salk Imre, rk., Pécs — Gerner Vik-
tória, rk., Pécs;

Leipold József, rk., Pécs — Staro
Anna, rk., Pécs;

Vida István Béla, rk., Pécs — Lang
Mária, rk., Pécs.

— (**A siklósi isr. jótekonnyegylet**) saját alapja javára 1897. évi ja-
nuár hó 9-én a „Pelikán” vendéglő nagy-
tarmében zártkörű táncvigalmat rendez. Be-
lépti-díj: személyenkint 1 frt, család-jegy
1 frt 50 kr. Kezdeté este 8 órakor. Felülfi-
zetések a jótekonnyegylet cél érdekében közön-
tetel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak.

— (**Tánc bemutatás.**) Hercenber-
ger József tánciskolájában tegnap este mu-
tatta be a jövő farsang legdivatosabb táncát,
a „Pas de quatre Cotteria”-t. A bemutatóra
szépen megtelt a Vigadó nagyterme s a min-
den figurájában gyönyörű tánc megnyerte a
publikum tetszését. Egy 32 tagból álló uri
társaság is végig nézte a bemutatót s any-
nyira fellelkesültek rajta, hogy csakhamar
maguk is beálltak a táncolók közé és szinte
megifjodva járták az új táncot, melynek be-
tanításával Hercenberger bátyánk ismét gya-
rapította amugy is bokros érdemeit.

— (**Cigány temetés.**) Barcsról ir-
ják lapunknak: Valóban kegyeletteljesen ki-
sérték utolsó útjára a barcsi fekete gyere-
kek vasárnap délután öreg társukat, ki még
csütörtökön este köztük huzta a vonót. Az
öreg Sárközi Mórictot temették vasárnap
szomorú zenésző mellett, szomorú időben. A
létániáról haza siető nép tiszteletteljesen hu-
szódott félre és meghatva nézte végig a va-
lóban imponáns képet nyújtó konduktot. Az
elhalt öreg zenészt társai fekete fiórból ké-
szült övvel, vállon vitték, míg egyrésze elől
hegedűvel kezében, szivhez szóló nótával ki-
sérték örök hazájába. Pénteken halála előtt
néhány órával magához hívatta az egész ban-
dát, és mindegyikétől külön-külön bucsut vett,
mert, mint mondá, érzi, hogy többé köztük
nem mussikál, s este 6 órakor lelke el-
szállott az Urhoz. Temetését Skribának Géza,
a „Barcs és Vidéke” szerkesztője lapjának
e hó 13-án megjelent számában egy szép
kis versben énekelte meg, melyet itt mi is
közzé adunk:

Hej de busan muzsikálnak az utcán,
A ki hallja, megkönnyezi akárhány;
Temetés van, öreg zenészt kísérek,
Azért oly bús cigány hurján az ének.

Tél az idő gyász borítja a tájat,
Olyan, mint a kimussikált búbanat;
Könnyes felhő lassu gyászon induló,
Szegény zenész, az utakra ez való!

Fekete föld hideg, puha párnája,
Nem lesz zord a mussikus új hazája;
Vissza álmod' régi tündér estékre...
Beragyogja sirja mélyét, a szép dők emléke.

— (**Vasboronát lopott.**) F a h r-
n e r János, szegsárdi lakosnak a napokban
ellopták huszonöt forint értékű vasboronáját.
Káros a lopást bejelentvén a szegsárdi csend-
őrörsnek, ott nyomban megindult a nyomozás
a vasborona-tolvaj kipuhatolása iránt. És si-
kerre is vezetett, mert az ellopott vasboronát
megtalálták Nyéki Tóth János öcsényi

lakosnál, a ki beismerte, hogy azt ő lopta el
a károsról. Az ellopott vasborona így vissza-
került gazdájához, a tolvajt pedig feljelentet-
ték a szegsárdi törvényszéknek.

— (**Verekedés az országúton.**)
Stier Ferenc, szegsárdi és Rosenbaum
Adolf, bonyhádi lakosok a napokban talál-
koztak egymással az országúton. Itt valami
miatt összeszólkostak és szóról-aszóra any-
nyira haladtak, hogy birokra keltek egymás-
sal. Rosenbaum védelmesté volna magát, de
ellenfele erősebb volt és győzedelmeskedett
felette. Rosenbaum maradt a csatatéren és
olyan sérüléseket szenvedett, melyek kilenc
napig fognak gyógyulni. Az esetről a csend-
őrőség jegyzőkönyvet vett fel s áttette azt to-
vábbi eljárás végett a bonyhádi járásbíró-
sághoz.

— (**Gyujtogató gyermekek.**)
Kuhl Mihály kurdi lakosnak a napokban
leégett 50 kéve szalmája, mint egy kilenc
frt értékben. A dombovári csendőrök me-
gindítván a nyomozást, a tűz keletkezésének
oka iránt, kiderült, hogy a szalmát Spiel
István és Blum János — mindkettő 4
éves kis gyerek — gyujtották fel. A gye-
rekek odamentek a szalma mellé játszani s
ott gyufát gyujtogattak. Egyik száltól aztán
tűzet fogott a szalma és leégett mind az
50 kéve. A csendőrőség feljelentette a gyuj-
togató gyermekek szüleit a bíróságnál.

— (**Tolvaj kisleányok.**) L a f f e r
Magdolna, Ján Éva tiszéves, Desspold
Katalin és Kniss Mari, nyolcéves kurdi
leányok ross gondolatra vetemedve, megles-
ték, mikor összevgy Wéber Györgyné el-
ment hasulról. Odalopóztak az udvarba s
levevén az ajtó fölé tett szobakulcsot, assal
kinyitották Wéberné lakását, bementek oda
s ellopták 5 frt 45 krajcár késspénzét. A
dombovári csendőrőségnek bejelentvén a lo-
pás, a fiatal tolvajok csakhamar kézreke-
rültek és a tettüket be is ismerték. Most a
bíróóság végez velük.

— (**Ruha-tolvaj.**) Már régebben
történt, hogy Fall Ádám, Mayer Ignác
és Gerner Mihály báttasséki lakosoktól
egy csomó ruhaneműt ismeretlen tettes ello-
pott. A ruhák bent voltak egy istállóban,
hová a tolvaj egy alkalmas pillanatban be-
lopóztott s elvitte őket. A báttasséki csend-
őrőség most kinyomosta a tolvajt Nagy Ist-
ván báttasséki lakos személyében, kinél az
ellopott ruhák meg is találtattak.

— (**Ellopott kincstári ruhák.**)
Kilián István, agárdi lakos, a 10-ik hu-
sasrésred tartalékos, jelenleg halált okozott
súlyos testisértésért fogságban ül. Most az a
gyanu is felmerült ellene, hogy katona korá-
ban ezrede 8-ik századától többféle kinc-
stári ruhát is ellopott. A szegsárdi csend-
őrök megindította erre nézve a nyomozást és a fo-
goly atyjánál, Kilián Mihálynál, találtak
is különféle kincstári ruhákat. Az öreg a
ruhákra megkérdezvén, azt vallotta, hogy
azokat ő Pál Péterné, nagykállói asszonytól
vette nyolc forintért. Az esetet a csend-
őrőség bejelentette az ezredparancsnokságnak és a
törvényszéknek a további eljárás végett.

— (**Elkobzott lovak.**) Bük kösdi
István és Meszler György, gerényesi la-
kosoknak volt egy-egy szép lovacska. Gya-

nus vala azonban, hogy miként jutottak a lovakhoz s ezért alkalomadtán meginterjuholták őket a csendőrök lovaik származása iránt. Bükkségi István elő is mutatott egy lólevelet, a melyről azonban első pillantásra kitűnt, hogy meg van hamisítva. Messler György még abban a helyzetben sem volt, hogy lólevelet tudjon előmutatni, bárha hamis is az. Ezek alapján aztán a csendőrség a két lovat elkobozta s az esetet bejelentette a szolgabíróságnak. Itt kell majd igazolniok a meglovatlanított gazdáknak, hogy mily módon jutottak lovaik birtokába.

— **(A ki galambokat lop.)** Tóth Antal dombovári lakostól a napokban harminc darab galambot elloptak. A csendőrség a lopás gyanúja alatt letartóztatta Ulrich József ugyanottani lakost, a ki azonban csak annyit ismert be, hogy lopott ugyan Tóth Antaltól galambokat, de nem harminc darabot, hanem csak egy párt. A vizsgálat tovább folyik, hogy kiderüljön, ki tüzi Dombovárot a galamblopást — en gros.

— **(Orvtámadó tolvaj.)** Nagy György, kaposzsekcsői lakoshoz betért a napokban egy ismeretlen ember s éjjeli szállást kért. Kapott is s ezt reggel azzal halálta meg, hogy zsebrevágván egy asztalfiókból a szives házigazda 1 frt 40 krajcárját, minden bucsu nélkül odább állott. Nagy György azonban keresésére indult s utol is érte, a mint a községből kifelé ballagott. Kérdőre vonta a lopás miatt s a tolvaj be is ismerte tettét; de minthogy a lopott pénzt már elitta, hát átadott zálogba a gazdának egy zsebórát. ezüst láncsal. Együtt mentek egy darabig az uton s egy váratlan pillanatban az ember rávetette magát Nagyra és követelte tőle vissza az órát. Nagy azonban erősebb volt s leverte magáról az orvtámadót s ha az el nem menekül, bevisszi a csendőrségre. Az esetről aztán jelentést tett s most keresik az orvtámadó tolvajt, a ki a zálogban hagyott órát is ugy lophatta valahonnan.

— **(Tűz egy szőlőben.)** A Tamási községhez tartozó várhegyi szőlőhegyen tűz volt a napokban. Kajtár István, tamási lakos présháza gyuladt ki s lett a tűz martalékvá. A kár 173 forintot tesz ki s az épület nem is volt biztosítva. A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

— **(Meglopta az apját.)** A paksi csendőrségnél nagy betöréses lopásról tettek jelentést a napokban. Singer Lipót dr., paksi lakos, volt a károsult. a kinek szekrényéből 3 darab 550 frt értékű téglagyári részvényt és 150 frt értékű sorsjegyet loptak el. A csendőrség megindítván a nyomozást a nagy lopás ügyében, kiderült az a szomorú dolog, hogy a lopást a károsnak magáról megfélekedezett fia, Singer Vilmos követte el s eladván az ellopott értékpapírokat poton 400 forintért Steiner Salamon, paksi lakosnak, — megszökött. Érdekes, hogy a bűnjelket Steiner Salamon nem adta ki a csendőrségnek. Az esetről a csendőrség jelentést tett a paksi járásbíróságnak.

— **(Szólj igazat, betörik a fedet.)** A páth Alajos ispán, a Gindly család községhez tartozó felsőhidvégi pusztán fűzlopáson fogott két embert. Ezek aztán körül-

vették és életveszélyes fenyegetések közt akarták rábírní, hogy ne szóljon az esetről senkinek. S mikor fenyegetésük nem használt semmit, rá is támadtak az ispánra és meg is verik, ha az arra járók ki nem szabadítják a kezeik közül. A csendőrségnek bejelentetvén az eset, az elfogta a tolvajokat Tipelány József és Szemler Zsigmond nagykapdáci lakosok személyében s átadta őket a bíróságnak.

— **(Halálosítás.)** Özvegy Gregorovits Károlyné szül. Jozipovits Mari életének 76-ik évében, az éjjel elhunyt. Temetése holnap (csütörtökön) délután 3 órakor lesz a Péter-utca 16 ik számú házból.

— **(Leégett présház.)** Tiszpenger Jakab, kaposzsekcsői lakosnak, a nyárási szőlőhegyen levő présháza ismeretlen okból kigyulladt és le is égett s bent égett egy csomó gazdasági eszköz. úgy, hogy a kár 252 frtot tesz. A leégett présház — szerencsére — biztosítva volt.

— **(Tolvaj csavargó.)** David József, diósberényi lakostól a napokban egy hordó bort loptak el. Ugyanekkor még két lopás is történt a községben, a mennyiben Nikiel Jánostól 5 lud, Oszbach Györgytől pedig 4 tyúk és 2 egész kenyér loptak el. A gyöngyi csendőrség megindította a nyomozást a tolvaj kiléte iránt s le is tartóztatta Botos Ferenc, kishékelyi lakost, aki már hónapok óta csavarog és semmi állandó foglalkozása, sem tartózkodási helye nincsen. Az alapos gyanúval terhelt csavargó ellen folyik a vizsgálat.

— **(Plakátok.)** Pécs szab. kir. város Tanácsa mai napon falragaszokon hívja fel a város polgárságát, hogy a főispánságtól bucsuzó Kardos Kálmán tiszteletére szombaton este 6 órakor rendezendő fáklya-zenén minél tömegesebben vegyen részt. A felhívás emelkedett hangon van fogalmazva s közli a bucsuztatás sorrendjét, mely szerint délben 1 órakor a kaszinóban díszebéd lesz s hét órakor a színházban díszelőadás. A kik a menetben résztvenni akarnak, jelentkezzenek szombat esti 5 óráig a „Hétféjedelem“-ben, illetve a „Koroná“-ban.

— **(Fütyül a szél . . .)** A napi krónika kedvéért fel kell jegyeznünk azt a hatalmas szélzugást, a mely egész nap végig bömbölt az utcakon. A kellenetlen, szeles időben gyakorta közöntekek halálos ellenségek is egymásnak, mert a mint elmentek egymás mellett, egyszerre csak lekapta fejükrol a zugó szélroham a kalapot; s igen sokan pehelynyi könnyűségünek érezték magukat s egész kulcsesomót tettek a zsebükbé, hogy a szél el ne vigye őket. Erre az időjárásra aztán ráillett, hogy „felakasztotta valaki magát“, az hozta ezt a csuf időt!

— **(Leégett olajmalom.)** Simon József, szakcsi lakos olajmalma a napokban ismeretlen okból kigyulladt s teljesen leégett. A leégett malom 525 forintra volt biztosítva.

— **(Rajtavesztett a lopáson.)** Kolompár Mari kóbor cigányasszony belopózott özv. Araki Györgyné dunatölvári lakos házába — mikor az nem volt otthon — és egy álkulcsesal ki akarta nyitni az özvegy lakásának ajtaját, hogy majd behatol oda és ellopja, amit ellophat. Azonban rajta-

kapták épen akkor, mikor az ajtót kinyitotta és azonnal átadták a csendőrségnek. Most a börtönben ül és majd a bíróság végez vele a nem sikerült lopási kísérletért.

— **(Szalma-tűz.)** Tóth István, tamási lakosnak hatszáz forint értékű szalmakazala leégett. Szerencsére biztosítva volt s így a kár megtérül. A tamási csendőrségnek bejelentetvén a tüzeset, az megindította a vizsgálatot a tűz keletkezése okának kiderítése végett. Azonban sikertelenül; mert hogy a tűz miből keletkezett, még eddig nem lehetett kideríteni.

— **(Az erdőszlak pusztulása.)** A tolnamegyei tamási járásban levő Majsa községhez tartozó rácvölgyi erdőszlak a napokban ismeretlen okból kigyulladt és porig égett. A leégett erdőszlak Bischoitz Alajos tulajdona volt. A kár 650 frtot tesz ki s a leégett épület 600 frt erejéig volt biztosítva. Szerencsére, az erdőszlakból a bentlakók kimenekülhettek s a háziállatokat is idejekorán kiengedték az ólaktól, s így se emberben, se állatban nem esett kár a nagy tűznél.

— **(Ellopott méhek.)** Major Mihály, pécsváradi lakostól, ki az ottani Horváth féle malomban lakik, a napokban ismeretlen tettes 3 kas méhet ellopott. A meglopott gazda kára kilenc forint, a mely megtérül-e valaha, az nem bizonyos. A csendőrség keresi az ismeretlen méhtolvajt, de az még eddig megtartotta az inkognitóját és nem is hajlandó felfedezni magát.

— **(Adomány a népkonyhára.)** Sirisak a fordított ujabban 2 frt 60 krt kaptunk a népkonyha javára. Ez összeghez járultak: Egy valaki 1 frttal, Perh Géza Lajos és neje 50 kr., Jakab József 50 kr., Riva József és neje 20 kr., Pehr Nándor 20 kr., Schwartz Izrael 20 kr.

— **(Cégváltás.)** Brázay Kálmánnak, a baranyamegyei szalántai kerület országgyűlési képviselőjének évtizedek óta fennálló fűszernagykereskedése, mint értesülünk, fia Brázay Zoltán nevére ment át.

— **(Fenyőfák veszedelme.)** A város házával szemközti oldalon egész fenyőfa erdőt láthatunk naponkint. Kivágják őket és ide hozzák a piacra. Szegény fenyőfák, nagy a ti veszedelmetek! A legszebb ünnepek egyike, a karácsony, mely mind közelebb érkezik hozzánk, a ti pusztulástoknak az oka és ma künn az erdőn nem is sejtitek, hogy holnap, holnapután eles fejszét emel törzsaötökre a favágó, a ki most néhány krajcárt keres a ti halálotok árán. Gyöngye kis fűcskák, melyek még alig ismerték meg az életet, az erdőből, ahol bújósdit játszik leveleik között a szél, bekerülnek a városba, boltokba, nagy palotákba és karácsony ünnepére jól fűtött szobába. Sovány külsejük egyszerre cifrává válik, minden csupa szín, fény és illat lesz rajtuk, de a dicső végük csak rövid ideig tart. Két három nap a leg-hosszabb idő, ameddig fényük tart, azután a kamrába kerülnek, ahol belepí a tülevelüket a por s a vége a dolognak az, hogy patogó tüzre teszik a fenyőfákat. S most mind sűrűbben esnek künn az erdőn a fejszecsapások, mert szükség van a fenyőfákra. Viszik őket a piacra. Megfordul ott a gazdag úgy, mint a szegény, szép fát vesz az egyik, a másiknak csak néhány ágra telik, fenyőfát mégis mindenik szállít haza az ünnep dicsőségére, a család örömére.

— **(Követésre méltó.)** T a u s z i g Zsigmond, pécsi bornagykereskedő és cs. és kir. udvari szállító, úgy mint a múlt évben, az idén ismét 5000 drb amerikai sima szőlővesszőt bocsátott ingyenes szétosztás céljából a főispán rendelkezésére, úgy, hogy azokból 5 járásban 2—2 kisebb szőlőgazda 500—500 vesszőben részesüljön.

— **(Cipők néger-bőrből.)** Egy filadelfiai orvos néger-bőr cipőket visel; — írja az amerikai „Magyar Híradó” — a négerbőröket egy nevezetes kórház bonctermében szerzi, hol az illetők elhalálozásuk után boncoltatnak. A bőr, melyet az orvos e célra használ, főleg a combokról lesz véve és épp úgy cserzik, mint akármely borju- vagy marhabőrt. A bőr gyönyörű, rendkívül sima és jól dolgozható, fényes és finom szarvasbőrre emlékeztet. A cipők igen szépek és finoman simulnak a lábhoz.

— **(A „humánus” fegyver.)** Midőn pár évvel ezelőtt a mi hadseregünket Manlicherekkel, más államok katonáit egyéb fajájú kis kaliberű fegyverekkel látták el, orvosi szakkörökben általánosan az volt a vélemény, hogy az új fegyverekkel ejtett lövegek kevésbé lesznek veszélyesek, mint azok, melyeket a régi szerkezetű puskák okoztak. Az új lövegek tetemesen kisebbek, mint a régié és a testen sokkal gyorsabban és nagyobb erővel hatolnak keresztül, mint ezek, azt hitték ennél fogva, hogy a roncsolás, a melyet a testen végznek, midőn keresztülmennek rajta, kisebbfokú lesz, mint eddig. S elnevezték a kis kaliberű fegyvert „humánus”-nak. Hogy azonban az új fegyverek éppenséggel nem érdemlik meg ezt a szép

epithetont, azt kimutatta nemrég egy közös hadseregbeli ezredorvos, akinek a katonák, kik számos alkalommal voltak abban a szomorú helyzetben, hogy a Manlicherek löképeségét élő emberekkel kipróbálják, bőven nyújtottak alkalmat arra, hogy a kis-kaliberű golyók romboló hatását tanulmányozza. Tanulmányozásának eredményeit a következőkben foglalta össze: Ötszáz méternyi távolságból a kilőtt golyó izzó-porrá zuzza a csontokat, melyeket utjában ér, emellett a lövegből lehet olyan kicsiny, hogy jó ideig keresni kell, míg megtalálja az ember. Sőt még öt szőr akkora távolságból is nagy szilánkokat szakít el a csőves csontokból a Manlichergolyó. Csontzúzódások pedig rendszerint igen veszélyes sebések. Tévesnek találta az említett orvos azt az elterjedt véleményt is, hogy a golyó a nagy véredényeket nem bántja, hogy a vastag erek mintegy kikerülnek a golyótól, ő ellenkezőleg úgy tapasztalta, hogy a golyó, valahányszor véredényt ér, úgy átmettszi azt, akár a beretva. Az elvörös veszélye tehát az új fegyvernél legalább is nem lesz kisebb. A legnagyobb pusztítást azonban akkor vízi véghez a golyó, ha olyan belső szervet ér melynek üregében folyadék van, tehát a szívet, gyomrot, beleket találja. A hidrodinamikai nyomás a golyó behatolása után óriási fokot ér el s teljesen szétmárcangolja a szervet. Ugyanez történik akkor is, ha a golyó a koponyába furódik. Azok a lövések, melyek a nemesebb szerveket érik, még négyezer méterről is halálhozók lehetnek. . . . Tehát éppenséggel nem olyan nagyon humánus az a „humánus” Manlicher.

— **(Új üstökös.)** A felfedezések házája újra gazdagodott egy szenzációval. Ezúttal nem kormányozható léghajóról szól a hír, az már nagyon banális kezd lenni s az em-

ber szinte kezd megcsömörleni tőle. Nem is a földön — az égen fedeztek fel: valamit — egy üstökösöt, egy valóságos farkos üstökösöt. Perrine a szerencsés csillagász, ki magának vindikálhatja a felfedezés dicsőségét. Lick csillagvizsgálóban látta meg az égi testet, melyet majdnem szabad szemmel is észre lehet venni. Az üstökös felfedezéséről a következő adatok állanak rendelkezésre: Felült: december 8-án 12 óra 23 perckor, a licki időszámítás szerint. A csillagász most állandó figyelemmel kíséri az új égi jövevényt s néhány nap múlva megállapíthatja már, vajjon az üstökös közeledik-e földünkhöz, a mikor ugyanis abban a „szerencsés helyzetben” lennénk, hogy az érdekes vendéget ragyogó fényében láthatnók.

— **(A csendőrség ruhája.)** A csendőrség téli ruházatában némi változás állt be. Ugyanis köpönyegükre széles bárányszerű gallért kapnak és az eddigi előírás-tól eltérően a szolgálatot sapkában teljesítik.

— **(Téma a vigjátékirónak.)** Egy fiatal házaspárról szóló kedélyes kis történetet beszélnek egymás között az emberek — persze csak „titoktartás pecsétje” alatt. A fiatal szórakozást kedvelő férj, — így szól a história — baráti társaságban akarta az estét tölteni és pedig neje ellenvetése dacára. Szilárdan eltökélte volt magában, hogy minden eszközt megpróbál, csak hogy meheszen, a nő pedig: csak hogy otthon maradjon. S a férj csakugyan otthon is maradt! Baráta, akik nem szívesen nélkülözték őt, meg-

séges tehetsége által akar magának bizonyos büszkeséget kaparintani; vigasztalan volna, ha le kellene arról mondania. Kiméljen meg tehát a gondtól közölni véle, hogy kérésem elől nem térhetett ön ki.

Vitrac még mindig némán bámult maga elé s majdnem érzéketlenül.

A fiatal hölgy, kit im maga előtt látott, a megtesztült mása volt a megölt asszonymnak és Jonville és Cavaroc hoz hasonlólag, ő is a meghaltnak ujjáébredésének hitére volt hajlandó. Az idők pedig már elmúltak, mikor még csodák estek meg és ez a jelenség teljesen megmagyarázható volt a teljes hasonlatosság által; de az első meglepetés hatalma alatt minden gondolkodásra képtelen volt Vitrac és személyes okainál fogva is, nem volt képes oly könnyen azzal a magyarázattal megelégedni, mint azt Jonville tette, ki azzal egészen beérte.

Jonville csak látásból ismerte a holtat, a gróf unokahugába majdnem szerelmes volt, és a dolgokat azért rendezte a neki legkényelmesebb mód szerint.

Vitrac ellenben, ki közel volt az ájuláshoz, nem tudta mit képzeljen és azonkívül a szeretetreméltóan kényszerítő szavaira az előkelő idegének válaszolnia kellett, aki betoppnva jött hozzá és semmi egyebet nem mondott, mint nevét és címét. Vitrac nem árulhatta el neki felindulásának okát; de tudta, hogy elutasító ellentmondásánál, hogy a gróf unokahugát lefesse, nem szabad megmaradni, ha egy kis viláosságot akar a dologba hozni.

— Nos, tiszteletreméltó, mester — kérdé a gróf gyengéden — megmásíthatlan az ön határozata? Jó

szen sajátos jellegű, melyet talán csak az ön csodálatra méltó tehetsége tudna visszaadni; s ezen képpel, amint mondani szokás, becsületet is fog vallani.

— Abban egy cseppet sem kétkedem, gróf ur s épen azért vagyok vigasztalan, hogy meg kell mondanom önnek, nem felelhetek meg megbízásának. A jövő héten Olaszországba utazom és addig — amint látni méltóztatik — teljesen igénybe van véve az időm e kép által, mely a „Salon”-ba van szánva s az a legközelebbi napokban megnyílik.

— Értem és méltányolom érveit, tisztelt uram, — mondá a gróf — de ily olcsón nem alkudhatom meg. Unokahugom kétségbe lesz esve, ha az ön ellenkezésének hírére hallja, mert teljesen át van hatva a gondolat-tól, hogy az a festő — akit ő mindenekfelett becsül — fogja képét megfesteni és meg is lett már erősítve ebben a reményben, de nem én általam, aki igen jól tudom, hogy ön a sok megrendelésnek alig tud eleget tenni és aki épen ezért már előre a leverő választól félttem. De önnek egy barátja, kinek, hála egy szerencsés esetnek, némi kis szolgálatot tehettem, biztosított, hogy ön talán bele fog egyezni, egy fiatal leány kérésének teljesítésébe.

— Nékem egy barátom, mondja ön?

— Igen, Jonville ur mondta.

— Jonville valóban egyike a legjobb és legkedvesebb barátainknak.

— Meg vagyok győződve, hogy bizonyára lett volna oly szeretetreméltó, engem idekísérni és kérésemet támogatni, ha egy sajnálatos baleset folytán nem volna szobájába láncolva.

tették azt a trófát, hogy felkeresték a lakásán. Meg is találták őt is, a feleségét is és pedig egy-egy székben külön-külön horkolva. A férj ugyanis álomport adott be nejeinek, hogy elillanhasson, a nő viszont neki adott be egy port, hogy odahaza maradjon. Az eszmét a legmelegebben ajánljuk a vigjáték-író urak figyelmébe.

Alkalmi vétel túlhalmozott raktár-nál fogva mindenféle tárgyak egész külön csoportban u. m. valódi ezüst és china ezüst, consoldiszek, serlegek, korsók, falidiszek, irókészletek, kenyérkosarak, tortalapok, gyertyatartók, szivar, szivarka dobozok és szipkák stb. mélyen lezállított áron, de azért a tárgyak mégis művészies kivitelben kaphatók Schönwald Imre ékszergyárosnál Pécsen Király (főutca) Hattyu épület.

Művészet, irodalom.

○ **Darab-változás.** Azt szokták ugyan mondani, hogy háromszor issik a magyar, de az igazgatóságnak még sem hozott szerencsét, hogy tegnap estére először Fatinicát hirdette, másodszor a „Honthy háza”-t tüzte ki és harmadszor mégis a jó „Pry Pál”-t rántotta elő. Mert bizony az előadás épen nem volt jó, sőt nagyon is rossz, amely csak rontja a társulat renomméját. A szereplők — az egyetlen Polgárt kivéve — nem tudták szerepeiket; a darabot pedig úgy meghuzták, hogy az érthetetlen volt s az örökös „váltóság” bosszantóan rontotta azt a csekély élvezetet is, a melyet a kis közönség a darabban talált. Ilyen esetből nem kérünk többet.

Törvényszék.

§ **Sikkasztó nyomdászinas.** Kis Lóggó István, Siklóson a Harangozó József nyomdájában, mint tanonc volt alkalmazva. Ilyen minőségben astán egyszer az a gondolata támadt, hogy meglátogatja a főnöke nyomdájából kikertült lap előfizetőit s felszed azoktól előfizetési díjakat. Ugy is tett s ilykép 15—20 frtot sikkasztott el. Emiatt sikkasztásért vád alá helyezett s a ügyében mára volt kitéve a pécsi kir. törvényszéknél a végtárgyalás. A vádlott, ki Budapesten tartózkodik, azonban nem jelent meg a végtárgyalásra; a panaszos pedig — hogy ne kelljen neki máskor is Pécsre beutaznia — előállott panaszától. A bíróság tehát a további eljárást az ügyben megszüntette.

§ **Vétkes bukás** miatt mára volt kitéve a pécsi kir. törvényszéknél Kovács Ernő volt kereskedő ellen a végtárgyalás. A vádlott — ki jelenleg Bécében lakik — a végtárgyalásra nem jelenvén meg, mint-hogy onnan az új végtárgyalásra nem vezethető elő, a törvényszék elrendelte a köröztetését. Majd ha a körözés folytán előállítják, akkor tartják meg ügyében a végtárgyalást.

§ **Kölcsönös verekedés.** Pál Gábor, botykai lakos, ez év február 16-án összevesszett a kocsmában Bagoly Jánossal, a ki este Gáspár János és Kakas József nevű cimboráival elment Pál Gábor házához. Pál kilőtt rájuk, de csak vaktöltéssel; Bagoly és Gáspár ekkor bevették az ablakait s mikor kijött az utcára, őt magát

is véresre püfékelték egy ólmosvégtü bottal, meg egy léccel. Astán pedig feljelentették emberölési kísérlet miatt, a miért rájuk lőtt; Pál pedig őket súlyos testi sértésért. A ma megtartott végtárgyaláson Pál Gábort és Kakas Józsefet felmentette a bíróság; Bagoly Jánost és Gáspár Jánost azonban 2—2 hónapi fogházra ítélte. Az ítélet jogerős lett.

§ **Harc a rendőrökkel.** Megirtuk annak idején, hogy minő spektakulumot produkáltak Szent István napján két rendőrrel szemben Szabó Cindéri József, Szabó Cindéri János és Habelits István, kiket Meszler András kovácsmester szigeti országúti házából két rendőr be akart kísérni. A spektakulumból kifolyólag aztán hivatalos hatalom elleni erőszak miatt a rendőrség feljelentette nevezetteket a törvényszéknél, hol ügyükben mára volt kitéve a végtárgyalás. Minthogy azonban kitént, hogy az egyik rendőr nem is volt szolgálatban s a tanuk nem vallottak vádlottak terhére. sőt javára, a bíróság a vádlottakat felmentette.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése december hó 16-án.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésében folytatták a felirati vitát, melynek során Örléy Kálmán igyekezett védelmezni a többség mandátumának tisztaságát és erkölcsi alapját; helyesli a szolgabírák és a jegyzők agitációját a választásoknál; szerezsen mosdató beszédét azzal végezte, hogy elfogadja a többség feliratát. Utána Sima Ferenc ostromozta a választásokat, a melyeknél Ugron Gábor, Bartha Miklós kibukhattak és Weisz Berthold egy székely kerületben megválasztathatott. — Szatira nálunk alkotmányról

— Baleset folytán? Hát mi történt véle?

— Ó, semmi aggodalmas. Leesett a lóról tegnap-előtt s kifocamította lábát. Szerencsés véletlen folytán ép a küszöbön voltam és saját kocsimon vittem lakására, a Plac de Bourbon-on.

— Nagyon szépen köszönöm, hogy ezt tudtomra adta, még ma meg fogom látogatni.

— Elvigyem önt hozzá? Ugyis szándékomban volt ma hogyléte felől tudakozódni.

— Igen köszönöm, gróf ur, de nem akarok az ön jóságával visszaélni és...

— A mellett megismerheti az unakahugomat — szakítá őt nevetve félbe Borodinó — és ha ön látta őt, talán hajlandó lesz legsóvárabb vágyát teljesíteni.

— Hogyan? A kegyed unokahuga talán...

— Heléne velem jött, de nem volt bátorságom őt az ön engedelmével nélkül bevezetni. Nem tudtam, egyedül van-e ön s Helena igen elfogult. Odalenn hagytam tehát kocsimban.

— Ha így van, gróf ur, ugy igazságtalanság volna tőlem, ha tovább is feltartóztatnám.

— Ön megfoszt tehát attól az örömtől, önnek drága unokahugomat bemutatni, és az egyedüli reményétől, melylyel önt kérésem elfogadására indíthatnám?

— Én, mint mondám, vigasztalan vagyok gróf ur, egyedül...

— Remélhetőleg nem fog azonban habozni, őt legalább távolról megnézni — szakítá félbe Borodinó gróf, a világ legszeretetremlőbb arckifejezésével. —

Csak az ablakhoz kell állania, mely mint látom, ugyis nyitva van.

Ez oly barátságos, megnyerő hangon volt mondva, hogy Vitrac hajolt a kórásra és minden további kérés nélkül az ablakhoz lépett, melyen még az előbb Wanda nézett ki. Ki is hajolt rajta és lenézett a szabad térre, éppen mikor Helene, ki már unni kezdte a nagybátyja várását, fejét felemelé.

Nem csodálat kitörése volt az, melyet Vitrac hallott, de hangos kiáltás.

— Nemde, igen szép? — kérdé Borodino gróf — mintha ezen kiáltást a csodálat kitörésének tekintette volna.

Valóban igen nehéz volt erre vonatkozólag tévedésbe esni, mert Vitrac félreismerhetlen jeleit adta nagyfoku felindulásának. Egy oly ember benyomását tette, ki egyszerre egy kísértetet lát maga előtt felmerülni és még egy művésznél sem szokott a csodálat az arcvonások eltompulása által ily kifejezésre jutni. Megkövülten bámult Vitrac tágranyilt szemekkel a fiatal leányra le, — ki nevetve nézett föl unokabátyjára, kit éppen észrevett az ablakban fenn — és egy szót sem birt szólani.

— Nem akarok titkot csinálni abból, drága mester — szólta a gróf derült hangon — hogy az ön bámulata nékem örvendetes jel arra nézve, hogy kérésem teljesítve lesz.

Nehezen fog ön egy tökéletesebb modellt találhatni arcképre, és most, hogy már látta őt, talán nem fogja ön neki azt a szívfájdalmat okozni, hogy legforróbb óhaját megtagadja. Helene nagyravágyó és az ön fel-

bessélni, a mikor olyan égbekiáltó visszaélések büntetlenül történéhetnek, minők a szentesiek és ceglédiek voltak. Ágoston József megkísérelte Apponyit kritizálni, vádjait azonban Bartha Ödön nyíltan cáfolta s kimutatta, mennyire súlyos Magyarországra a hatvanhetes kiegyezés óta. Az öt milliárd értékű földbirtokot kétezer-négyszázhetvenöt millió forintnyi adósság terheli s az államadósági kötvényeink ellenségeinknél vannak elhelyezve. Szalay Károly kimutatta a parlamenttörvénytelenégét s pártja csak élő tiltakozás gyanánt foglalja el helyét abban. A választások lefolyása igazolja a többség törvénytelenégét, miért is pártja felirati javaslatát fogadja el.

TÁVIRATOK.

— **Uj püspökjelölt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi nunciatura táviratváltásából a beavatottak azt következtetik, hogy a pécsi püspöki székre az egyedüli komoly jelölt F e h é r Ipoly, pannonhalmi főapát.

— **Rendőrök a szerkesztőségben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Magyarország“ a napokban három diplomaciai okmányt közölt, a melyekről a földmivelési miniszter azt állítja, hogy csakis meg nem engedett módon juthattak a szerkesztőség birtokába. Ezért tegnap éjjel ismételt házkutatást tartottak a „Magyarország“ szerkesztőségében, természetesen eredménytelenül.

— **Felrobbant gyufagyár.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A schaffenbergi Croneri-féle gyufagyár felrobbant s a romok alól tíz halottat és számtalan sebesültet ástak ki.

— **Tifuszbajrány Pólában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pólában a tifuszbajrány nagyban dühög; most ötvenre megy a tifuszbetegek száma. A kórházak zsúfolva vannak; orvosokban nagy a hiány; a városban általános kétségbeesés uralkodik.

— **A csodagyerek tragédiája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Frankl Mór, a pécsi születésű csoda fejszámoló, aki annak idején Magyarországon és egész Európában általános bámulat tárgya volt, Nápolyban, a „Hotel Milano“-ban főbe lőtte magát s haldokolva szállították a kórházba. Az öngyilkos csodaszámoló a polgármesterhez és az osztrák-magyar konzulátushoz intézett leveleket hagyott hátra, melyekben öngyilkossága okául egy nápolyi gazdag hölgyhöz való szerencsétlen szerelmét mondja. A többi közt így ír: „Pécsett születtem 1872: évben; már gyermekkoromban felfedezték csodálatos természeti adományomat, melylyel aztán produkáltam magam. Országokat bejártam s a román király előtt is tartottam előadást.“ Elmondja aztán, hogy matrózkorában felségsértésért elfogták és hétévi súlyos börtönre ítélték, tizenkilenc hó múlva azonban szabadon bocsátották. Pécsre nem akart hazamenni, mert ott mindenki ismerte. Afrikába akart tehát vándorolni s ezért Nápolyba ment, hogy ott hajóra szálljon; itt azonban minden pénzét ellopták és egy nápolyi hölgybe halálosan beleszeretett, ki viszonzta is szerelmét, de mivel egymáséi ennek dacára nem lehettek, főbe lőtte magát.

NYILT-TÉR+)

Kitűnő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsett,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.



Weiss Jakab

fogorvos

fogorvosi és fogtechnikai műterme

Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)

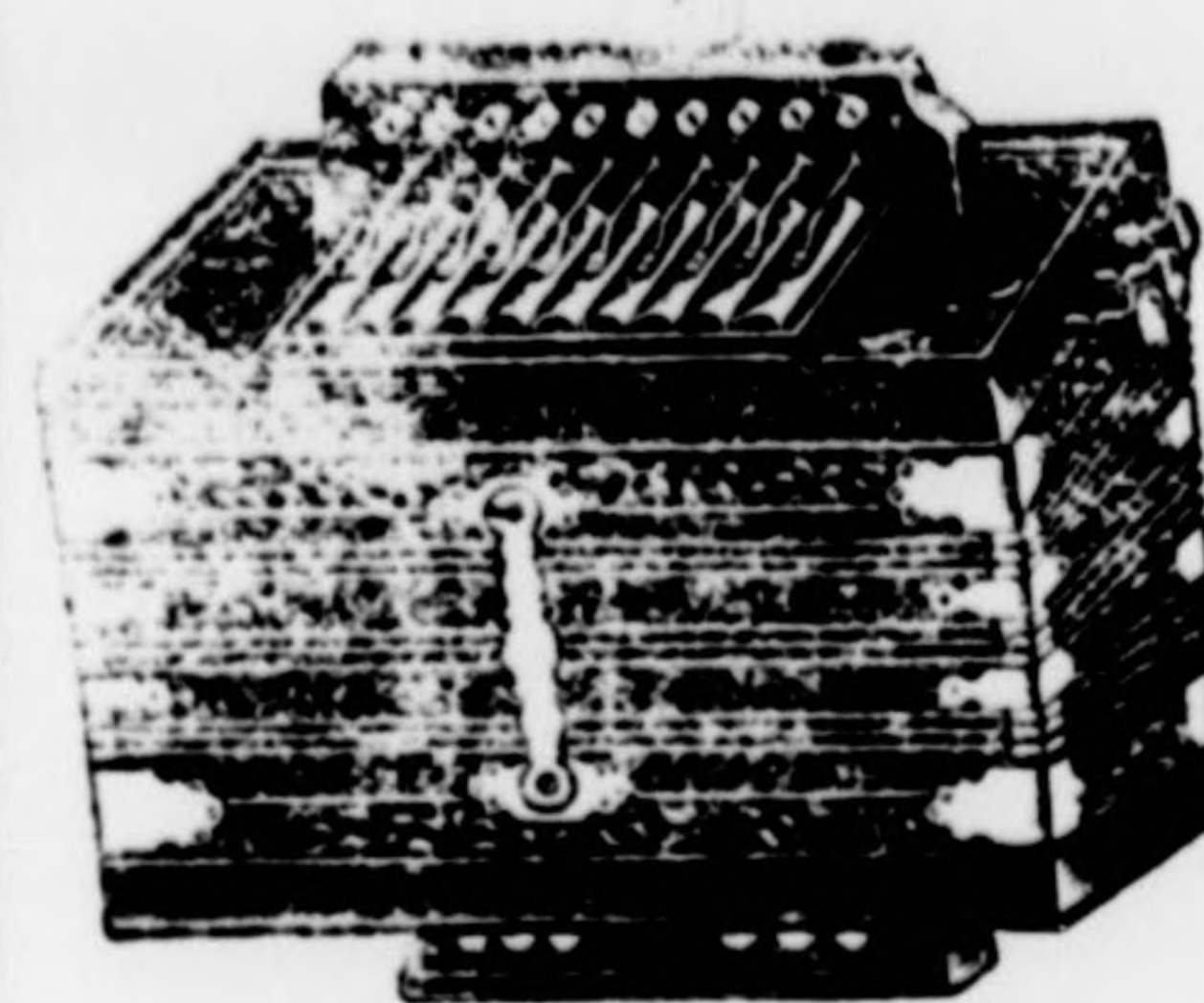
foghuzás kéjgázzal, fogtömések (plombirozás) rágáshoz teljesen alkalmas műfogak készítése.

Foghuzás szegényeknek ingyen.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hirves báziszer ellentáll az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzéseként alkalmazatik körvénynél, csuznál, tag-szagattatásnál és meghűtéseknek és az orvosok által bedörzöltsékre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyártója Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenként árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapest. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbirtékú utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társai, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.



„Bohemia“

világhírű verseny harmonikát,

2 karost 4 frt, 3 karost 5 frt, 4 karost 6 frtért szállítok. Ezen hermonikának dupla erős 11 ránczos tömlője van, sarkain érozvédőkkel, nyitott, szegezett, nickel klaviatúrával, stb. Mindenik tisztán hangolva és remek orgonaszerű hanggal bír.

40 hangu 2. sz. nagyságu 15 1/2 x 33 cmtr. 4 frt, valdi aczél hangu 5 frt.
60 " 3. " " 17 x 34 " 5 " " " " 6.50
80 " 4. " " 17 1/2 x 34 1/2 " 6 " " " " 8 frt.

Öntanító iskola ingyen, portó, csomagolás és láda 75 kr.

Hosszu billentyűkkel és gyöngyház lapokkal darabonként 50 krral drágább. — Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Küldemény utánvétellel, meg nem felelők kicseréltetnek.

SCHUSTER C. A.,

harmonika-gyáros, Graslitz, (Böhmen.)

Egy háló-köntös 9 frt

a Zentler-féle ruharaktárban

Király-utoza I. sz. városházával szemben.

19973. sz.

tkvi 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy ifju Némethy József végrehajthatónak, Nikola Sándor és neje Frikker Anna végrehajtást szenvedők ellen 165 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő Pécs város határában fekvő a pécsi 5890. sz. tjból szerkesztett 4457. sz. betétbe felvett I. 927/1., 927/2. hezz. ingatlanokra és 8 sz. hársra 962 frt. becsárban mint kitiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi február hó 16. n. d. e. 10 órakor Pécsett a kir. törvényszék árverező helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 96 frt 20 krajcárt. készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1896. évi október hó 26. napján.
A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Lukrits István

kir. táblai bíró.

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó- 

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.